

Î N C H E I E R E

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele întreprinderii individuale „Cebotaroș Eudochia”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de întreprinderea cu capital străin „Varda” societate cu răspundere limitată împotriva întreprinderii individuale „Cebotaroș Eudochia” privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către întreprinderea individuală „Cebotaroș Eudochia” și menținută hotărîrea Judecătoriei Edineț din 21 aprilie 2015,

c o n s t a t ă:

La 16 decembrie 2014, ÎCS „Varda” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Cebotaroș Eudochia” privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în adresa ÎI „Cebotaroș Eudochia”, conform facturilor fiscale VD0128901 din 17 iulie 2013, VD0184705 din 07 august 2013, VD0184706 din 07 august 2013, VD0189429 din 16 august 2013, VD0189429 din 16 august 2013, VD0203438 din 20 septembrie 2013, VD0209265 din 09 octombrie 2013 și VD0221016 din 08 noiembrie 2013, a fost livrată producția în sumă de 12322,10 lei.

Mai indică că în conformitate cu contractul nr. 7122 din 02 ianuarie 2010, încheiat între ÎI „Cebotaroș Eudochia” și ÎCS „Varda” SRL, primul și-a asumat obligația de a achita marfa în termen de 7 zile după primire, însă pînă la momentul de față marfa a fost achitată parțial, în sumă de 700 lei, astfel, datoria

pentru marfa neachitată constituie 11622, 10 lei.

Menționează că conform contractului nr. 7122 din 02 ianuarie 2010, în caz de încălcare a termenilor de plată pentru marfa livrată ÎI „Cebotaroș Eudochia” va fi obligată să achite penalitate în mărime de 0,5% din valoarea mărfii neachitate pentru fiecare zi de întârziere a plății, astfel, reclamantul invocă că penalitatea acumulată constituie suma de 10459,89 lei.

Reclamantul ÎCS „Varda” SRL solicită încasarea datoriei în sumă de 11622,10 lei, a penalității în sumă de 10459,89 lei și a taxei de stat în mărime de 622, 45 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț din 21 aprilie 2015, instanța a admis parțial renunțul la cererea de chemare în judecată a ÎCS „Varda” SRL către ÎI „Cebotaroș Eudochia” privind încasarea datoriei în sumă de 11622, 10 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Edineț din 21 aprilie 2015, a fost admisă acțiunea înaintată de către ÎCS „Varda” SRL, s-a hotărît de a fi încasat de la ÎI „Cebotaroș Eudochia” în beneficiul ÎCS „Varda” SRL penalitatea în mărime de 10459, 89 lei și taxa de stat în sumă de 662, 45 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2015, a fost respins apelul declarat de către ÎI „Cebotaroș Eudochia” și menținută hotărîrea Judecătoriei Edineț din 21 aprilie 2015.

La 28 septembrie 2015, avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele ÎI „Cebotaroș Eudochia” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2015 și a hotărîrii Judecătoriei Edineț din 21 aprilie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea înaintată de către ÎCS „Varda” SRL să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că decizia Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2015 este ilegală și neîntemeiată, invocînd că instanțele judecătorești au admis capătul de cerere cu privire la încasarea penalității în mărime de 10459, 89 lei fără a ține cont de prevederile art. 268 lit. a) Cod Civil, fapt ce denotă omiterea termenului de prescripție de către reclamant.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele ÎI „Cebotaroș Eudochia” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele ÎI „Cebotaroș Eudochia”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda*, 16 aprilie

1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele ÎI „Cebotaroș Eudochia” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele întreprinderii individuale „Cebotaroș Eudochia”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas